

พระราชบัญญัติ คุ้มครองการกู้เงินนอกประเทศ พ.ศ. 2500

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2500

เป็นปีที่ 12 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่มีความจำเป็นและสมควรมีกฎหมายคุ้มครองการกู้เงินนอกประเทศซึ่งรัฐบาลได้กระทำไปแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ คุ้มครองการกู้เงินนอกประเทศ พ.ศ. 2500"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 การกู้เงินตามสัญญาที่ต่อไปนี้จะถือว่าเป็นการใช้ได้และมีผลผูกพันรัฐบาลนับแต่วันที่ได้ทำสัญญานั้น ๆ

(1) สัญญากู้ระหว่างรัฐบาลไทย กับ ธนาคารเอกซพอร์ตอิมพอร์ตแห่งวอชิงตัน ตัวแทนของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาซึ่งลงนาม ณ กรุงวอชิงตันเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2499 จำนวนเงินไม่เกินสิบล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

(2) สัญญากู้ระหว่างรัฐบาลไทย กับ ธนาคารเอกซพอร์ตอิมพอร์ตแห่งวอชิงตัน ตัวแทนของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาซึ่งลงนาม ณ กรุงวอชิงตันเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2500 จำนวนเงินไม่เกินหนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และ

(3) สัญญากู้ระหว่างรัฐบาลไทย กับ ธนาคารเอกซพอร์ตอิมพอร์ตแห่งวอชิงตัน ตัวแทนของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาซึ่งลงนาม ณ กรุงวอชิงตันเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2500 จำนวนเงินไม่เกินสิบล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ รัฐบาลก่อนได้ทำสัญญากู้เงินจากธนาคารเอกซพอร์ตอิมพอร์ตแห่งวอชิงตันตัวแทนของ รัฐบาลสหรัฐอเมริกา รวม 3 ราย เป็นเงิน 21 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สัญญากู้เงิน 3 รายนี้มีเงื่อนไขว่า จะมีผลบังคับก็ต่อเมื่อรัฐบาลได้จัดการให้การกู้เงินนี้มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย จึงสมควรตรากฎหมายคุ้มครองการกู้เงินเพื่อให้สัญญาทั้ง 3 รายนี้ใช้บังคับได้